

ZAGREB

NOVOGRADNJA U VLAŠKOJ ULICI KRIJE DESETOGODIŠNJIU AGONIJU

Ja kupim, ti kupiš, on će useliti!

Poslovni prostori kupljeni još 1992. godine i nakon deset godina stoje prazni i propadaju / Sava d.d. od kupaca traži nadoplatu i do šest tisuća kuna po kvadratu / Jednom već kupljeni, prostori se prodaju po dvostruko većoj cijeni

Nakon punih deset godina, otako su potpisani ugovori o kupnji poslovnih prostora u Vlaškoj 79 više od 120 poslovnih prostora još uvijek »zjapi« prazno.

- Gotovo 120 lokala koje je krajem 1992. godine počela graditi tvrtka »Radnik Novska«, pred sami je kraj ostalo nedovršeno, a nakon što je spomenuto poduzeće otišlo u stecaj, cijeli građevinski projekt preuzela je firma Sava d.d. u čijem se vlasništvu sada nalaze lokalni iako smo ih mi kupili prije punih deset godina, objašnjava nam Elvira Vitez, jedna od kupaca poslovnog prostora u kojem je namjeravala otvoriti svoj frizerski salon.

- Prošlo je deset godina otkako smo trebali useliti, a prostori, govorio spremni za useljenje propadaju pred našim očima, kaže Vitez.

Naime, tvrtka Sava d.d. u čijem su vlasništvu prostori od 1996. godine, traži od čak 87 kupaca lokača da nadoplate od tri do šest tisuća kuna po četvornom metru. Naime, cijena četvornog metra 1992. godine bila je između devet i jedanaest tisuća kuna, a danas vrijedi čak i dvostruko - dvadeset tisuća kuna !

Čovjek može i umrijeti, a da ne uđe u vlastiti poslovni prostor

Foto: Rajko Šobat

nom kupljeni, (ali ključevi nisu završili u rukama vlasnika) Sava d.d. ponovo prodaje. Naime, u našem obilasku prostora u žutoplavoj zgradbi u Vlaškoj koja odudara od vizualnog identiteta jedne od najstarijih gradskih ulica, uočili smo nekoliko oglasa na vratima lokala. Nazvali smo jedan od brojeva i čuli kako se npr. lokal od 24 četvornih metra prodaje po osamnaest tisuća kuna po četvornom metru, vlasnik poslovnih prostora jest nitko drugi nego Sava d.d.!

U upravi Save d.d. nisu imali vremena da odgovore naš upit, a kad su čuli da se radi o kupcima, tajnica se tek ironično nasmijala.

- Bandiću, što će biti sa Vlaškom 79?, pita se Elvira Vitez, a slična pitanja more i ostalih devedeset kupaca nekoće »budućeg«. Importantne sa idiličnim fontanama, parkiralištima i liftovima. Naime, kupci se već nekoliko godina zajednički, ali bezuspješno bore na sudu sa Savom d.d., a neki od njih već su »pokojni« pa se na sudu umjesto njih za prostore koji prodaju bore njihova djeca.

Vedran Horvat

Kako smo se i sami uvjernili, prostore od dvadesetak do stotinjak četvornih metara koji su već jed-

U dane kada svi obilno jedu i piju ovaj je djedica odlučio kukuruzom počastiti golubove u Frankopanskoj te na taj način i tim stanovnicima našeg grada ujepšati blagdane.

Snimio: Zlatko Kalle

U POVODU DVADESETE GODIŠNICE SMRTI MIROSLAVA KRLEŽE

Krležin Gvozd danas otvara vrata

Nakon dugogodišnjeg zanemarivanja gradskih vlasti i države prema Krležinom Gvozdu on će se za javnost napokon otvoriti, u subotu 29. prosinca na dvadesetu godišnjicu Krležine smrti. Njajivo nam je to koordinator radova na Gvozdu iz Gradskog ureda za izgradnju grada Vasilije Dončev.

Međutim, iako je gradonačelnik Milan Bandić u travnju najavio uređenje sve četiri etaže kuće kao kulturno-umjetničkog i znanstveno-istraživačkog centra, uređen je samo Belin i Krležin stan na prvom katu kuće na Gvozdu 23. Naime, ostanak etaža nije u vlasništvu Grada.

Stan je uređen kao ambijentalni stan kako bi posjetitelji vidjeli i

doživjeli gdje su trideset godina živjeli i stvarali jedna glumica i jedan književnik. Podijeljen je na reprezentativni i servisni dio. U reprezentativni dio, u kojem su namještaj, odjeća, knjige, novine, figure i druge stvari restaurirane i prema raspoloživim fotografijama i zapisima postavljene kad u vrijeme kada su u stanu živjeli Bela i Krleža, spadaju predoblje, blagovalnica s lodom, mali salon.

Belina spačava soba te Krležina radna i spačava soba. Servisni dio (kupanova, WC, hodnik, kuhinja, sobica za poslužbu) bit će namijenjen za informacije, prostor za kustose, projekcije, suvenirnicu, i slično. Na ulazu u stan posjetitelje će »dočekati« pisac sa

šeširom u pozici pozdrava, a na izlazu će ih ispratiti »odlazeći« Krleža.

- U stanu je dodatno postavljen protupožarna i protuprovalna zaštita, video nadzor te uređaji za klimatizaciju i ovlaživanje zraka, rekao nam je Dončev. Pod nadzorom Gradskog zavoda za zaštitu spomenika kulture i prirode obnovljena je fasada na kući, garnaza, vrt s bazenom, fontanom, rasvetom, stepenicama i stazama te vrtuograda.

Kako saznamjemo od Dončeva još nije definirano vrijeme u kojem će gradani moći razgledavati postav u kojem će biti preuzeti Muzej grada Zagreba.

Gordana Petrović

kog ili latinskog jezika u Pučkom otvorenom učilištu Zagreb, Ulica grada Vukovara 68, održat će se od 8. do 12. siječnja. Pripreme za ispravljanje loših ocjena.

Tijekom šest dana radit će se po četiri školske sata u manjim obravornim skupinama pod vodstvom iksuskih profesora-instruktora.

Upisi i obavijesti u Pučkom otvorenom učilištu Zagreb, Ulica grada Vukovara 68, tel. 6119-813, 615-9445.

Humanitarni nogometni turnir

U petak je održan malonogometni Božićni turnir u sklopu hu-

manitarne akcije »Dajmo da čuju«.

Turir je u maloj dvorani Doma sportova okupio ekipu novinara, Ministarstva hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata, MUP-a, MORH-a, Republičke koordinacije udruga proisteklih iz Domovinskog rata, a sva prikupljena sredstva uplaćena su na žiro-račun akcije.

Doček u »K pivovari«

Starozagrebačka restauracija »K pivovara« u Ilici 222 organizira doček Nove 2002. godine. Uz specijalitete domaće kuhinje, zabavljat će grupa »Arbaletta«, a voditelj je Damir Budanko. Za detaljnije obavijesti nazvati tel. 37 75 331.

Tečaj fotografije

Zagrebački foto-kino savez organizira besplatni tečaj fotografije za učenike osnovnih škola. Tečaj se održava svakodnevno od srijede, 2. siječnja 2002. do subote (12.01.2002.). Od 12-13 sati u prostorija Zagreb foto-kino saveza na Trgu žrtava fašizma 14. Upisi u srijedu, 2. siječnja u 10 sati. Sve ostale informacije o tečaju na tel. 46 474 ili mob 091/502 4736.

Rodenj

U bolnici Sestara Milosrdnica djevojčicu su rodile Kristina Ladović, Irena Brodej i Nadica Dujmović. Dječaka su rodile Ivana Čosić i Jelena Dremetić Čorak.

U Petrovjoj bolnici djevojčicu su rodile Vlatka Tepeš Adamović i Mandolina Kujadin. Dječaka su rodile Suzana Čosić, Dren Trkulja, Ivana Kozlić i Branka Tešendić.

U bolnici Sv. Duha djevojčicu su rodile Dubravka Marković, Tatjana Karamarko, Stanka Šitan Misir, Šefica Kiseljak, Marina Kubinčan Gruičić i Ljubica Ivančić. Dječaka su rodile Katarina Bencek, Ivana Klasić, Nives Regvar i Katarina Periša.

U bolnici Merkur djevojčicu su rodile Željka Zec, Ljubica Čevizović i Ždenka Lukić. Dječaka su rodile Ljilja Franjić, Sandra Glasnović i Ana Muhar. Djevojčicu i dječaka rodila je Romeoa Krvavica Resler.

tag

Njemački sam ovčar kojeg su ostavili u najboljim godinama (imani ih, naime, osam). Iskusni sam čuvan dvorišta pa tražim, ako je moguće, isti posao. Uslugu čuvanja pružam besplatno, a za uzvrat tražim ono što do sada nismo imali: mrvicu ljubavi, zdjelicu hrane, posudu s vodom i kućicu za spavanje. Nestrpljivo očekujem pozive na broj: 2329-663 ili 091/5214 696.

Traži se posao za čuvare!

Njemački sam ovčar kojeg su ostavili u najboljim godinama (imani ih, naime, osam). Iskusni sam čuvan dvorišta pa tražim, ako je moguće, isti posao. Uslugu čuvanja pružam besplatno, a za uzvrat tražim ono što do sada nismo imali: mrvicu ljubavi, zdjelicu hrane, posudu s vodom i kućicu za spavanje. Nestrpljivo očekujem pozive na broj: 2329-663 ili 091/5214 696.

Računalna oprema za dom u Nazorovoju

Prosinac je mjesec darivanja. U povodu božićnih i novogodišnjih blagdana NEVA je pripremila više donacija računalne opreme osnovnim školama i dječjim domovima.

ZAŠTO VOLIM ZAGREB: MIROSLAV BEGOVIĆ

O Zagrebu sanjarim i danas

U Zagreb sam došao 1940. godine, kao srednjoškolac, kad mi je bilo četrnaest godina. Nije bilo ljudi bilo na prvi pogled. Zagreb sam otkrivao postupno.

Kvart za koji sam sudbinski vezan jest Dalmatinska, Klaićeva ulica, Kazalište, škola na Kazališnom trgu, Zdenac života, Srednjoškolsko igralište, nekad sa zimskim klizanjem Ulrichov salon u Ilici i sportska Haškova ping-pong dvorana iznad Čelapa te plesna škola Jakšić i Coronelli.

Bilo je to davno, u godinama Drugoga svjetskog rata. Moja generacija srednjoškolaca rado je posjećivala kazališta, a bojkotirala smo kinopredstave, da ne moramo slušati i gledati ratnu propagandu. Pratili smo događaje oko Goetheova Fausta, premijeru s Africem u glavnoj ulazi, zatim njegov senzacionalni odlazak u parizane – i zatim, čini mi se, s Amandom Alligerom. S đačke galere gledali smo sjajne operne predstave i po nekoliko puta. Ne milosrdno smo izviđali talijanskog tenora Cristija Sallarija, njegov nam je dopao. Bili smo oduševljeni Begovićevom predstavom Bez trećega u Racinovom Fedrom u prijevodu Karlovačkog profesora Tomislava Pripica.

To je bio moj život u Zagrebu koji mi je ostao u sjećanju i koji pamtim. Sve ono ružno potisnuto je.

Grad fenomen

Zagreb je grad-fenomen koji nitko ne može zaobići, bez obzira na život u njemu i samu namaraču u njega. Prostor Zagreba zadovoljava sive ljudske potrebe, težnje i želje.

Djivo je živjeti u gradu u kojem vlasti osjećaju sigurnosti, u kojem nalaziš emocijonalnu podršku i gdje možeš stjecati nova iskustva i otkrivati nepoznat.

Zagrebačka pješačka promenada – isprepliće se od Jelačića placa – mjeseta susreta – do kazališta, muzeja, knjižnice, izložbi, a zatim Kapitol, Tkalcicev, Gornji grad, Ilica i priroda Tuškanca. Sve je to u krugu tisuću metara. To je tajna privlačnosti Zagreba.

Zagreb sam otkrivaо gledanjem u pokretu. Otkrivati je počeo zagrebačke arhitekture bilo mi je osobno, potrebitno i radosno iskustvo. Još i danas nosim neizbrisivo fizičko iskustvo mirisa netom operne lice u ljetošnjem predvečerju, mirisa i buke koji se razlikuju tržnici.

Zato je Zagreb grad koji je ujedinio i ostao moj trajni dom. Ne bih znao, niti želio znati, a niti raditi bez Zagreba. Sve što sam postigao omogućio mi je Zagreb jer Zagreb je grad koji daje šansu da se, iako nisi rođen u njemu, osjećaš Zagrepčanom.

Akademik Miroslav Begović

com.

Poetičnost Zagreba beskrajna je – o Zagrebu mogu i dan-danas sanjati. Često me obuziva dvojaka slika Zagreba. Slika Zagreba kakav je danas i slika grada kakav bih želio da bude jednom u budućnosti. Prva slika ispunjena je sjećanjem i nostalgijom za mlađošću. A slika želenoga Zagreba? Želio bih i sanjam da Zagreb jednom bude i grad na Savi.

Zagrebu dugujem dozrijevanja

Ovom gradu dugujem još jednu sretinu okolnosti. Imao sam sreću da ostavim svoje osobne tragove u Zagrebu. Ti su tragovi u revitalizaciji i interpolaciji u Tkalcicevoj i Radićevoj ulici i u uređenju velike sjedničke dvorane Hrvatskog sabora.

Ponajmljive mi je priznanje za moj rad Nagrada grada Zagreba, koju sam dobio prije više od tridesetak godina za projekt uređenja Ateljea Meštrović u Gornjem gradu.

Ovdje u Zagrebu završio sam škole, sjećam se toga s ponosom, tu sam zasnovao svoju obitelj, ovde je rođen i živi moj unuk Ivan, ovde sam stekao prijatelje – više od šest desetljeća Zagreb mi je obitavalište. Zagreb dugujem sva svoja dozrijevanja i mnoge svoje radošći.

Zato je Zagreb grad koji je ujedinio i ostao moj trajni dom. Ne bih znao, niti želio znati, a niti raditi bez Zagreba. Sve što sam postigao omogućio mi je Zagreb jer Zagreb je grad koji daje šansu da se, iako nisi rođen u njemu, osjećaš Zagrepčanom.

Zagreb je ujedinio i slijepio.

Na izložbenom dijelu festivala posjetitelji će moći pogledati prikaz kontinuiranog razvoja slastičarstva. Svakoga dana predstavljaće se razni proizvodi, uz degustaciju i kulturno-umjetnički program.

Organizator Festivala je Obrtnička komora Zagreb, a pokrovitelj Turistička zajednica grada Zagreba, ukupni prihod namijenjen je djeci SOS Dječjeg sela Hrvatska.

Svetlana Pećinarić

Sedmi zagrebački festival slastica održat će se od 11. do 14. veljače 2002. godine u hotelu »Esplanade«, rečak je Haris Salcinović, koordinator Festivala na promociji u Obrtničkoj komori Zagreb.